26/10/2021

Ο Άγιος Δημήτριος μας θυμίζει πως δεν είμαστε μόνοι

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Βουλγαρίας

Ο Άγιος Δημήτριος, πέραν από προστάτης της Θεσσαλονίκης και πολιούχος πολλών ελληνικών πόλεων/περιφερειών, τιμάται ιδιαίτερα και στη Βουλγαρία.

Σύμφωνα με τον υφηγητή Πάβελ Παβλόφ από το Τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστήμιου Σόφιας «Άγιος Κλήμης της Αχρίδας», ο Άγιος είναι προστάτης των ορθόδοξων χριστιανών των Βαλκανίων από την πρώτη χιλιετία. Ως εκ τούτου, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Νεόφυτος δεν θα μπορούσε να παραλείψει μια εγκύκλιο για τον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο, όπου αναφέρει ότι οι δυσκολίες και οι πειρασμοί που αντιμετωπίζουμε σήμερα μπορεί να φαίνονται διαφορετικοί από εκείνους της εποχής του Αγίου Δημητρίου, αλλά στην ουσία επιδιώκουν το ίδιο πράγμα – την αποδυνάμωση της πίστης και της μαρτυρίας μας για τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό. Ωστόσο, στον αγώνα

μας απέναντι σε αυτά, το παράδειγμα του Αγίου Δημητρίου και όλων των μαρτύρων μας θυμίζουν ότι δεν είμαστε μόνοι.

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα

Διαβάστε ολόκληρη την προσφώνηση του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Βουλγαρίας κ.κ. Νεοφύτου επί τη εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου:

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Την 26η του Οκτωβρίου η Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά τη φωτεινή μνήμη του ενδόξου στρατηλάτη και μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Θεσσαλονικέως. Αυτός ο θαυμάσιος άνθρωπος του Θεού, που έζησε και αγωνίστηκε για την πίστη στον μακρινό τρίτο και στις αρχές του τέταρτου αιώνα, σε περιόδους σκληρών διωγμών κατά της πίστεως και της Εκκλησίας, έχαιρε πάντοτε ιδιαίτερης εκτίμησης μεταξύ των Ορθοδόξων μας. Ο Άγιος Κλήμης Οχρίδος έγραψε έναν εμπνευσμένο επαινετικό λόγο για αυτόν στο χάραμα της χριστιανικής Βουλγαρίας (όταν η Βουλγαρία πρωτοέγινε χριστιανική) και την εποχή της Βουλγαρίας του Τάρνοβο η ζωή και τα κατορθώματα του Αγίου Δημητρίου δοξάστηκαν από ακόμα έναν εξέχοντα Βούλγαρο κληρικό και συγγραφέα – τον Μητροπολίτη Γρηγόριο Τσαμπλάκ. Κατά το δεύτερο βουλγαρικό βασίλειο (δυναστεία Aseneνtsi μεταξύ 1187 και 1280) τον θεωρούσαν ήδη προστάτη τους, καθώς και στο βουλγαρικό κράτος, που αποκαταστάθηκε το 1185.

[...]

Και τι να προσθέσουμε σήμερα εμείς στις δικές τους τόσο επιδέξιες λεκτικές εικόνες του αγίου και θαυματουργού από τη Θεσσαλονίκη; Με τι έπαινο να τον υμνήσουμε; Πώς να διακοσμήσουμε το λεκτικό στεφάνι του μάρτυρα του Χριστού Δημητρίου, το υφαντό με τόση χάρη και σοφία; Υπάρχει κάτι που μπορούμε να κάνουμε σήμερα, όταν η πίστη μας για άλλη μια φορά υποβάλλεται σε κάθε είδους δοκιμασίες και προσβολές; Υπάρχει, και αυτή είναι η ίδια η ζωή μας, σύμφωνα με την πίστη μας. Η προσωπική μας μαρτυρία για Εκείνον, για τον οποίο ο Άγιος Δημήτριος περιφρόνησε κάποτε τη ζωή του, για να κληρονομήσει «το στεφάνι της ζωής που υποσχέθηκε ο Κύριος σε όσους Τον αγαπούν». (Ιακώβου 1:12). Μόνο μιμούμενοι πιστά τον Θεσσαλονικέα θαυματουργό και τον Χριστό, τον οποίο και ο ίδιος μιμήθηκε, μπορούμε να συνεισφέρουμε και εμείς στην αγιότητα και το έργο της Εκκλησίας και στο ακάνθινο στεφάνι της θείας Κεφαλής της, Ο ίδιος ο Χριστός στις ημέρες της επίγειας διακονίας Του προείπε: «Εάν εμέ κατεδίωξαν οι άνθρωποι του κόσμου, θα καταδιώξουν και σας· εάν εφύλαξαν τον λόγον μου, θα φυλάξουν και τον ιδικόν σας» (Κατά Ιωάννην 15:20).

Οι δυσκολίες και οι πειρασμοί που αντιμετωπίζουμε σήμερα μπορεί να φαίνονται διαφορετικοί από εκείνους της εποχής του Αγίου Δημητρίου, αλλά στην ουσία επιδιώκουν το ίδιο πράγμα – την αποδυνάμωση της πίστης και της μαρτυρίας μας για τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό. Ωστόσο, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν είμαστε μόνοι σε αυτόν τον αγώνα. Από την εμπειρία μας και από το παράδειγμα του Αγίου Δημητρίου και όλων των μαρτύρων του Χριστού ανά τους αιώνες, γνωρίζουμε τη δύναμη της χάριτος του Θεού. Θυμόμαστε, επίσης, αυτό που μας είπε ο Άγιος Απόστολος Παύλος: «πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.» (Α' Προς Κορινθίους 10:13).

Λοιπόν, ενθυμούμενοι πάντα ότι «ο Θεός είναι μεθ' ημών» (Ησ. 8,10), καλούμαστε κι εμείς να ακολουθήσουμε το δρόμο του Αγίου Δημητρίου, επιδιώκοντας τον στόχο του και εκπληρώνοντας τον θείο σκοπό του ανθρώπου που δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού, δηλαδή, «οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν» (Προς Ρωμαίους 5:21).

Γι’ αυτό, αγαπητοί, ας υμνήσουμε σήμερα πάλι τον μεγαλομάρτυρα του Χριστού και εκλεκτό σκεύος της χάριτος του Θεού, Δημήτριο, και μαζί με όλη την Εκκλησία ας αναφωνήσουμε πάλι από καρδιάς: Συ, που είσαι η δόξα και ο έπαινος των μαρτύρων, θεράπευσε τα ελαττώματα εκείνων που με αγάπη σε μνημονεύουν!» (Εγκώμια).

Με τις πρεσβείες της Θεοτόκου, του αγίου και ενδόξου μεγαλομάρτυρα του Χριστού Δημητρίου και όλων των Αγίων, ο Θεός να μας ενισχύει στην πίστη, να μας ελεεί και να μας σώσει όλους!

Καλή κι ευλογημένη γιορτή!

† Νεόφυτος

Πατριάρχης Βουλγαρίας